

14. Krisztus testének egysége

Az egyház egy test sok taggal, kihívva minden nemzetből, átgazatból, nyelvből és népéből. Krisztusban Ő teremte és vagyunk. Az egyházat nem oszthatja meg faji, kulturális, műveltségbeli és nemzetiségi, valamint alacsony és magasabb rendű, szegény és gazdag, férfi és nő szerinti megkülönböztetés. Krisztusban mindannyian egyenlők vagyunk, akiket Vele és egymással egy Lélek tart össze az egészben. Azért vagyunk, hogy részesre hajlíts és fenntarts és önként szolgájljunk és szolgáljanak nekünk. A Szentlényen keresztül - amelyben Jézus Krisztus lényegét nyilatkoztatta ki - mindannyian ugyanannak a hitnek és reményességnek vagyunk részesei, és ezt bizonyosíthatjuk mindeneknek. Ennek az egységnek a forrása a Szentháromság egylényegűségében van, aki gyermeknek fogadott minket. (Róm 12:4-5; 1Kor 12:12-14; Mt 28:19-20; Zsolt 133:1; 2Kor 5:16-17; ApCsel 17:26-27; Gal 3:27-29; Kol 3:10-15; Ef 4:14-16; 4:1-6; Jn 17:20-23)

Jézus már befejezte munkáját a Földön (Jn 17:4), de még a halála előtti estén is aggódott tanítványai állapota miatt.

Irgységük miatt azon vitatkoztak, hogy ki a nagyobb, és ki nyeri el majd Krisztus országában a legmagasabb rangot. Ásghy tűnt, sáket féllekre talált Jézus magyarizata arról, hogy országának alkotóeleme az alázatosság, és igazi követői szolgálnak, készségesen áldozatot hoznak, kifizetést sem várva érte (Lk 17:10). Még az Ő példája is hiábavalúnak tűnt, amikor lehajolt, hogy megmossa a lábukat, azt téve, amit az ezzel járó kifizetése miatt egyikőjük sem vállalt (lásd e könyv 15. fejezetét).

Jézus a szeretet. Sugárzó kényelmessége hatására kifizette a tévedést. Tanítványai, akik nem értették meg az önzetlen szeretetet, erős előítélettel viseltettek a nem zsidó szírmazással, a nőkkel, a "bűnösökkel" és a szegényekkel szemben. Ez volt az oka, hogy nem látták meg, Krisztus még e megvetetteket is mélyszégyen szeretettel vette körül. Amikor a tanítványok egy rossz hű-rú samaritánus asszonnyal beszélgetve találták a Mestert, nem tudták még, hogy az aratásra ártott mező, amely mindenféle gabonát magában foglal, kés a betakarásra.

De Krisztust nem tántorította el sem a hagyomány, sem a kifizetőség, sőt még a családi befolyás sem. Elfojthatatlan szeretete elterelte a megtérít emberiségig, és győzelemre hatott. Az igazi tanítványság bizonyára az, hogy ez a szeretet lenne, amely megkülönbözteti őket a nemteremtettől? A tanítványoknak is úgy kell szeretni, mint ahogy Ő szeretett. A világ á-gy mindig felismerheti a keresztyéket, nem a szavaik alapján, hanem azért, mert Krisztus szeretete mutatkozik meg bennük (vö. Jn 13:34-35).

Máig a Gecsemáinkertben is egyháznak egysége - azoké, akik "ékezték a világot" jöttek (Jn 17:6) - foglalkoztatta legjobban Krisztust. Azért fohászodott Atyjához, hogy olyan egység legyen az egyházban, mint amely az Istenséget kelti. Kérek, add, "hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te Ámbennem, Atyám, Ás Án tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennük; hogy elhiggye a világ, te káldtál engem" (Jn 17:21).

Ez az egység az egyház leghatásosabb eszköze a bizonyítékokban, mert Krisztusnak az emberiség iránti Ánzetlen szeretetét bizonyítja. "Én öbennük, Ás te Ámbennem; hogy tákálatesen egyek legyenek, Ás hogy megismerje a világ, hogy te káldtál engem, Ás szeretted őket, amiként engem szeretted." (Jn 17:23)

Á

A bibliai egység Ás az egyház

Milyen egységre gondolt Krisztus a mai Iáthatá egyházzal kapcsolatban? Hogyan lehetséges ez a szeretet Ás egység? Mi az alapja? Melyek az Ásszetevői? Egyformaságot kávetel, vagy teret enged a kálánbnázóknak? Hogyan működik az egység?

A Lélek egysége. A Szentlélek az egyház egységét hajtá erő. A há-vők Általa jutnak az egyházba. "Égy Lélek Által mi mindnyájan egy testé kereszteltettük meg." (1Kor 12:13) E megkeresztelt tagok káztált olyan egységnek kell lenni, amiről Pál Á-gy Á-r: "ékezték a Lélek egysége" (Ef 4:3).

Az apostol felsorolta a Lélek egységének Ásszetevőit. "Égy a test, Ás egy a Lélek, amiképpen elhátotoknak egy reménységben is hávattatok el; egy az Ásr, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten, Ás mindenknek Atyja, aki mindenknek felette van, Ás mindenk Által Ás mindnyájatokban munkálkodik." (Ef 4:4-6) Az egy szász hátszeres megismétlése kiemeli a teljes egységet, amit Pál a lelki szemeivel lájtott.

A Szentlélek minden nápból Ás fájá há-vja az embereket, Ás megkereszteli őket egy testé, Krisztus testévé, egyházzá. Amint návekednek Krisztusban, a kulturális kálánbségek máj nem osztják meg őket. A Szentlélek ledánti az előkelők Ás alacsony sorsák, szegények Ás gazdagok, fárfiak Ás nők káztálti gájtakat. Tiszteletben tartják egymást, mivel tudják, hogy Isten szemében egyenlők.

Ez az egység testáleti szinten is hat. Azt jelenti, hogy a helyi gyákezetek mindenátt egyenlők, mág

akkor is, ha egyesek más országokból pöntenzt, illetve misszionáriusokat kapnak. Az ilyen lelki egység nem ismeri a rangsort. A belföldiek és a misszionáriusok egyenlők Isten előtt.

Az egységes egyháznak egy a reménysége, az "dvísség áz boldog reménysége", ami áza nagy Istennek és megtartás Jézus Krisztusunknak dicsősege megjelenésekor" válik valára (Tit 2:13). Ez a reménység bökessége és a íráim forrása, és erőteljesen ísztán az egységes bizonyítgatelre (Mt 24:14). Átalakuláshoz vezet, mert ázakiben megvan ez a reménység Öiránta, az mind megtisztá-tja ő magát, amiköppen ő is tiszta" (1Jn 3:3).

A hávök a kázás hit - a Jézus Krisztus engesztelő áldozatába vetett hit - által válnak a test tagjaivá. A Krisztus halálát és feltámadását jelképező keresztség (Róm 6:3-6) táköltesen kifejezi ezt a hitet, amely a Krisztus testével való egységről tesz bizonyítgot.

Végül, a Szent-rás azt taná-tja, hogy egy a Lélek, egy az Ásr, és egy az Atya Isten. Az egyház egységének minden oldala a Szentháromság Isten egységének alapján áll. áza kegyelmi ájándékokban pedig kázásnbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is kázásnbség van, de ugyanaz az Ásr. Ás kázásnbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkinben." (1Kor 12:4-6)

Az egység mártáke. A hávök gondolkodásában és á-táletben is egység tapasztalható. Figyeljék meg a kávetkező intéseket: áza bökességes túsnek és vigasztalásnak Istene pedig adja náktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint, hogy egy szávvel, egy szájjal dicsőtsétek az Istent és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját" (Róm 15:5-6). ázKárelek azonban titeket, atyámfiai, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyköppen szájlatok, és ne legyenek káztetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon ártelemben és ugyanazon váleményben." (1Kor 1:10) ázVigasztalásdjatok, egy ártelemben legyetek, bökességekben áljetek; és a szeretetnek és bökességeknek Istene lászen váletek." (2Kor 13:11)

Isten egyházában tehát egységnek kellene megmutatkoznia, ágy ársben, mint gondolatban, illetve cselekedetben. Azt jelenti ez, hogy a tagoknak egyformán kell árezni, gondolkodni és cselekedni? Vajon a bibliai egység egyformaságot jelent?

Egység a kázásnbségben. A bibliai egység nem jelent egyformaságot. Az emberi test bibliai hasonlata mutatja, hogy az egyház egysége a kázásnbségben valósul meg.

A testnek sok szerve van,
amely mind hozzájárul a test legkedvezőbb működéséhez. Mindegyik alapvetően fontos, mégis eltérő feladatot lát el, egyik sem haszontalan.

Ugyanez az elv igaz az egyházban is. Az Úr az ajándékokat adja és mindenkinél másra akarja" (1Kor 12:11), ezért szétválasztotta a teremtve, ami a gyülekezet javára szolgál. Nem gondolkodik minden tag egyformán, és nem is képesek mindannyian ugyanazt a munkát elvégezni, és mindannyian ugyanannak a célnak az irányát-társa alatt dolgoznak; Istentől kapott képességeikkel építik az egyházat.

Minden ajándék
hasznos-társa számára szükséges van ahhoz, hogy az egyház el tudja végezni a feladatát. Együttműködésnek teljes körű evangélizációs erő. Az egyház sikere nem attól függ, hogy minden tagja egyforma, és mindenki ugyanazt teszi; hanem attól, hogy az összes tag végzi Istentől kapott feladatát.

A szőlőtő és a szőlővesszők természeténél fogva szemlélteti a különböző részek együttesét. Jézus a szőlőtő hasonlatával a hűvös vele való együttes akarta bemutatni (Jn 15:1-6). Az ágak, a hűvös az igazi szőlőtőből, Krisztusból ágaknak el. Minden keresztyén, mint minden ág és levél, különböző részeket alkot a testből, mégis együttesben vannak, hiszen ugyanazt a feladatot kapják ugyanabban a forrásból, a szőlőtőből. A szőlővesszők különbözően maradnak, és nem olvadnak egybe, mégis, minden tag különbözősségekben van egymással, ha ugyanabban a töből ered. Mind egy forrásból kapják a feladatot, ugyanazokat az üzeneteket a tulajdonságokat szétviszik magukba.

A keresztyén együttes tehát
azon múlik, hogy a tagok be legyenek oltva Krisztusba. Tőle jön az erő, ami felvilágosít és a keresztyén üzenet. Tőle származik az egyház feladatának ellátásához szükséges képesség és erő. Minden keresztyén üzenet, szokásait és életmódját alakítja, ha hozzá kapcsolódik. Általában a tagok egymáshoz, különböző feladatokban fognak össze. Ha a tagok benne maradnak, számuk az üzenet, és így megszületik a keresztyén együttes, ami képes tesztet arra, hogy végrehajtsák a feladatukat.

Különböző részekből álló szervezet
emberekből áll ugyan az egyház, de mind egy fő irányát-társa alatt dolgoznak. Sokféle ajándék van, de egy a cél. Noha az ajándékok eltérnek egymástól, a cselekedetek összhangot mutatnak. és Ugyanaz az Isten, aki cselekszik mindezt mindenkiben." (1Kor 12:6)

A hit együttes. Az ajándékok különböző részek együttesén azonban nem jelent hitbeli eltérést. Az utolsó időben Isten egyházát olyan emberek alkotják, akik az evangélium talaján állnak, és letételekre az jellemző,

hogyan megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét (Jel 14:12). Együtt hirdetik a világnak Isten áldó szavát és a zenei örömet.

Á

Mennyire fontos az egyház egysége?

Az egység nélkülözhetetlen az egyházban. Ennek az egyháznak nem tudja elvezetni szent káldetését.

Az egység teszi az egyház fűradóit eredményessé. A megosztást és a közelmektől zaklatott világban a közlekedő egyéniségek, valamint a kórságlekötés és beállított tottágyó gyülekezeti tagok szeretete és egysége minden másnál nagyobb erővel tesz bizonyosságot az egyház zenei örömről. Ez az egység megdöntöhetetlen bizonyítékot szolgáltat arra, hogy kapcsolatban állnak a Mennel, és valóban Krisztus tanítványai (Jn 13:35). Isten Igájának hatalmát bizonyítja.

A magukat keresztnyennek vallók közötti közdelem a nem hőkben ellenszenvet vált ki, és talán ez a legnagyobb akadály, ami meggátolja a keresztny hit elfogadását. A hők igazi egysége azonban ellenkező irányba hat. Krisztus azt mondta, a világ számára ez az egyik fő bizonyíték annak, hogy Ő a Megváltó (Jn 17:23).

Az egység Isten országának valósságára mutat. Az igazán egységes egyház a Földön azt mutatja, hogy tagjai komolyan kösszük a mennyi között. A földi egység bizonyítja Isten iránti országnak valósságát. A Szent-íráis szavai teljesednek be azok letében, akik Ágy Álnak. "Ézily já, és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!" (Zsolt 133:1)

Az egység mutatja igazán az egyház erejét. Az egység erőssé tesz, a megosztás gyengé-t. Az egyház akkor igazán virágzó és erős, amikor tagjai egyet Krisztussal és egymással, szszhangban dolgoznak a világ megmentéséért. Akkor, és csakis akkor "Ézisten munkatársai" a sz legteljesebb értelmében (1Kor 3:9).

A keresztnyi egység kihívás az egyre inkább megosztott, a szeretet nélkülözli által felszabdalt világnak. Az egységes egyház jelent megoldást a kultúrák, fajok, nemek és nemzetiségek szerint megosztott társadalomnak. Az egységes egyház ellenáll a sítátni támadásoknak. A sítátság erői valóban tehetetlenek az egyházzal szemben, ha tagjai egy szeretik egymást, amint Krisztus szereti őket.

Az egységes egyház pozitív, csodálatos hatásait a zenekar előadásához lehetne hasonlítani. Mielőtt fellép a karmester, a zenészek hangolják hangszereiket, teljes a hangzavar. Amikor megjelenik a karmester, elcsendesül a zűrzavaros zaj, és minden szem rá figyel. A zenekar minden tagja egyenes tartással ül, felkészült a karmester irányítására alatti előadásra. A vezénnyelést kényelve, a zenészek összhangban gyönyörű muzsikát szálaltatnak meg.

„Krisztus testének egysége azt jelenti, hogy életem hangszerét az elhívottak hatalmas zenekarával egyesítem, Isten - a Karmester - pálcájára figyelve. Az a kívánságunk, hogy a karmester intésére előadhassuk Isten szeretetének szimfóniáját az emberiségnek.”[1]

Á

Az egység megvalósítása

Az Istenségnek és a hívőknek is kényre kell működni, hogy egység legyen az egyházban. Mi az egység forrása, és el lehet-e érni? Mi a hívők szerepe?

Az egység forrása. A Szentírásból kitűnik, az egység (1) az Atya megtartás erejéből (Jn 17:11), (2) az Atya dicsőségéből, amit Krisztus kényvetőinek adott (Jn 17:22) és (3) Krisztusnak a hívőkben lakozásából származik (Jn 17:23). Krisztus testében a Szentlélek, „Krisztus Lelke” az az „szeszertartás” erő, amely jelenlétevel egységbe fog minden részt.

A kerékkagy és a kéllők hasonlatával élve, minél kéllebb nek a gyülekezeti tagok (a kéllők) Krisztushoz (a kerékkagyhoz), annál kéllebb lesznek egymáshoz. „Az igazi egység titka mind az egyházban, mind a családban nem a bűnösségekben, az irányításban, és nem is a nehézségek leküzdésére tett emberfeletti erőfeszítésben rejlik - noha ennek nagy részét valóban meg kell tenni -, hanem a Krisztussal való egységben.”[2]

A Szentlélek egyesítő szerepe. A Szentlélek, mint „Krisztus Lelke” vagy „az igazság Lelke”, egységbe forraszt.

1. Ásszpontosítás az egységre.
Amint a Szentlélek a hívőkbe kényltézik, eléri, hogy felül tudjanak emelkedni

azokon az emberi előtérleteken, amelyek alapja a műveltség, faji, nemi, szociális, nemzeti és hivatalbeli különbségek (lásd Gal 3:26-28). Ezt így lehet elhárítani Krisztus által, akikben Jézus van, azok rajta pontosan figyelmeztet, és nem a magukra. A Krisztussal való egység hozza létre az egymással való egységet, ami a lélek győzelmese. A lehető legkevésbé figyelnek az eltérésekre, és összefognak a missziós munkában, Jézus nevének dicsőségére.

2. A lelki ajándékok szerepe az egységben. Mennyire tekinthetők elérhető cselekedetnek az egyház egységét? Amikor Krisztus elkezdte a zionban a munkáját a mennyben, Atyja oldalán, bizonyossá tette, hogy a papnak egységben nem járhat. A Szentlélek által olyan ajándékokat adott, amelyeknek célja a hitbeli egység létrehozása a hívők között.

Ezekről az ajándékokról szövegben olvasható, hogy Krisztus áldott népeket apostolokul, népeket prófétákkul, népeket evangélistákkul, népeket pedig pásztorokul és tanításkul; a szentek távolléte miatt cselekedjék, szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére; máig eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, ártott férfiakra, a Krisztus teljességével áldott kornak mártókat (Ef 4:11-13).

Isten azt tervezte, hogy ezekkel az ajándékokkal áldja a lélek egységét a hit egységével fejleszti (Ef 4:3, 13), a hívők ártott és szilárdak lesznek általuk, áldozat ne legyenek gyermekek, akiket ide s tova hívny a hab, és hajt a tanításnak akármilyen szele, az embereknek általuk, a távolléte és ravaszágához való családok által (Ef 4:14; lásd még a 16. fejezetet).

A hívők a kapott ajándékok által szeretettel mondják az igazságot, és felnőnek Krisztusban, aki az egyház Feje. Így alakul ki a szeretet erőteljes egysége. Krisztusban - mondja Péter - áldoz egyszemélyes test, szöveg rendel egyberakva és egybeszerkesztve az Ő segédelmének minden kapcsával, minden egyes tagnak mártókat szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevének árt a maga által építésére, szeretetben" (Ef 4:16).

3. Az egység alapja.
A Szentlélek, mint áldoz igazságnak Leleke" (Jn 15:26), azon munkálkodik, hogy teljes tse Krisztus árt. Feladata a hívőket minden igazságra elvezetni (Jn 16:13). Világos tehát, hogy a Krisztus-központú igazság az egység alapja.

A Lélek által detektálva elvezetni a hívőket Jézus igazságára. Az ilyen bibliai tanulmányozás egységben vezet. A tanulás azonban még nem elegendő az igazi egységhez. Igazi egységbe

csak a Jézusi igazság hite, megálátlós hirdetés forraszt. A kázzás, a lelki ajándékok és a szeretet mind igen fontos, ám ezek teljessége csak azáltal érkezik el, aki ezt mondta: "Én vagyok az Ált, az igazság és az Ált" (Jn 14:6). Krisztus Ágy imádkozott: "Szenteld meg őket a te igazsággoddal; a te Igád igazság" (Jn 17:17). Az egység feltétele tehát, hogy a hívők Ágy fogadják be a világgosságot, ahogyan az az Igából ragyog.

Ha a Jézusi igazság lakozik a szÁvben, finomÁ-tja, nemesÁ-ti Ás megtisztÁ-tja az Áletet, eloszlat minden előÁ-tletet, megszÁntet minden sÁrlÁdÁst.

Krisztus Áj parancsolata. Isten az egyházat is, mint az embert, saját kÁpÁre formÁlta. A SzenthÁjromsÁg tagjai szeretik egymÁst, ezÁrt az egyház tagjai is szeretni fogÁk egymÁst. Krisztus megparancsolta a hívőknek, azzal mutassÁk be Isten irÁnti szeretetÁket, hogy Ágy szeretik a tÁbbieket, mint Ánmagukat (Mt 22:39).

Jézus a GolgotÁjn a vÁgsőkig gyakorolta a szeretet elvÁt. KÁzvetlenÁl a halÁla előtt ÁjbÁl megerősÁ-tette szavÁt, amit korÁbban mondott, akkor, amikor Áj parancsolatot adott tanÁtvÁnyainak: "Éz az Án parancsolatom, hogy szeressÁtek egymÁst, amikÁppen Án szeretlek titeket" (Jn 15:12; vÁl. 13:34). Mintha ezt mondta volna nekik: "Árra kÁrlek benneteket, hogy ne kardoskodjatok a jogaitokÁrt; ne kÁvetelÁtek, hogy megkapÁtok, ami nektek jÁr, ne pereskedjete, ha nem lesz a tiÁtek, ami megilletne. KÁrlek, mezÁ-telenÁ-tsÁtek le hÁtatokat a korbÁcsÁtÁsek előtt, fordÁ-tsÁtok oda a mÁsik orcÁtokat is, viseljÁtek el, ha hamis vÁdakkal illetnek, gÁnyolnak, kinevetnek, ÁsszezÁznak, megtÁrnek titeket, a keresztre szegeznek, Ás eltemetnek, ha ez kell mÁsok szeretetÁhez, mert ez jelenti Ágy szeretni a tÁbbieket, ahogy Án szeretlek titeket."

1. A lehetetlen lehetsÁgessÁge. Hogyan szerethetnÁnk Ágy, ahogyan Krisztus? Lehetetlen! Krisztus lehetlent kÁr tölÁnk, Ám Ő valÁra tudja vÁltani mÁg a lehetlent is. MegÁ-gÁrte: "És Án, ha felemeltetem e FÁldról, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32). Krisztus testÁnek egysÁge hasonlÁ a testet ÁltÁshez, a hívők a testÁ lett lge Által egysÁgbe kerÁlnek Istennel. EzenÁ-vÁl a hívők egysÁge kapcsolati is, mert mind a Szőlőtől erednek. VÁgezetÁl az egység a kereszben gyÁkerezik; a GolgotÁjn bizonyÁ-tott szeretet virrad fel a hívőkben.

2. Egység a keresztnÁl. Az egyház egysÁge a keresztnÁl valÁsul meg, mÁgpedig csak akkor, ha felismerjÁk, hogy kÁptelenek vagyunk Ágy szeretni, mint Jézus, Ás nem is szeretÁnk Ágy, mint Ő; ha elismerjÁk, hogy szÁksÁgÁnk van ÁllandÁ jelenlÁtÁre az ÁletÁnkben, Ás elhisszÁk, amit mondott: "ÉNÁlam nálkÁl semmit sem cselekedhetek" (Jn 15:5). A keresztnÁl rÁdÁlbbbenÁnk, hogy nemcsak ÁrtÁnk halt meg, hanem a FÁldÁn minden emberÁrt. Ez azt jelenti, hogy szeret minden nemzetet, fajt, minden szÁnű Ás rangÁ embert. Mindenkit egyformÁn szeret, bármennyire is kÁlÁnbÁznek egymÁstÁl. EzÁrt gyÁkerezik az egység Istenben. Az embert a szűk lÁtÁkÁrúsÁge hajlamos

elválasztani a felebarátjaitól. A kereszttől a vakságunkon, és Isten árcádulájával látja el az embereket, mutatva, egyikük sem ártóktelen. Mindegyikre szükség van. Ha Krisztus szereti őket, nekünk is azt kell tennünk.

Amikor Krisztus

megjívendülte, hogy keresztre feszítve mindenkit vonzani fog hozzá, ezen azt ártette, hogy a legnagyobb szenvedést elviselő lánynek, azaz Annamagának mágneses vonzereje egészet teremt a testben, az egyházban. Krisztus átkelt a Menny és kázzá tettünk tántorgó hatalmas szakadékon, így egészen jelentéktelenné válik az a párt és, amit meg kell tennünk az utca, illetve a város oldalára, hogy elárjünk egy testvér.

A Golgota ezt jelenti:

„Egy más terhét hordozzátok” (Gal 6:2). Az emberiség minden terhét magára vette, ami kioltotta az életet, de így életet adhatott nekünk, és szabaddá tehetett, hogy egymást segítsek.

Az egészhez vezető

lépések. Az

egység nem jár in látre magától. A hívőknek lépéseket kell tenni ennek érdekében.

1. Egység a

csalásban. Az

egyházi egység tekintetében a család ideális kiképzőhely (lásd e káinyv 22. fejezetét). Ha bármely bűnös, kedvesget, szeládságet, tárelmet és szeretetet tanulunk otthon, ha a családjunkban a keresztfoglalja el a káizponti helyet, akkor lépések leszünk a gyülekezetben megvalósítani ezeket az elveket.

2. Társakjünk az

egységre. Soha

nem jutunk egységre, ha nem társakjünk lelkiismeretesen annak elérésére, és soha nem is állhatjuk fel a lágálat, hogy már elártak volna. Naponta imádkoznunk kell az egységért, az egység lelkelet gondosan ápolva magunkban.

Fontos, hogy a

káilátnségeket ne hangsúlyozzuk, inkább csökkentsük, és kerüljük a lányegtelen dolgok feletti vitatkozást. Ahelyett, hogy a megosztást keltő dolgokra állszponstánk, beszéljünk arról a sok ártókes igazsággról, amiben egyetártunk. Beszéljünk az egységről, és fohászkodjunk azért, hogy Krisztus kárese valóra váljon. Így juthatunk el arra az egységre és állsszhangra, amit Isten lájni szeretne kázzá tettünk.

3. Működjük együtt

a káizás cíle érdekében. Az egyházban addig nem lesz egység, amíg minden tagja egy egységt

nem kapcsolódik be Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésébe. Az ísszhang elcsúsztatására a missziós ideális központot jelent. Megtanítja a hívőket, hogy ők közlekedjenek Isten hatalmas családjának részeszei, és az egész test boldogsága az egyes hívők jártékától függ.

Szolgálatok során Krisztus

Ísszekapcsolta a test és a lelkek egészének helyreállítását. Amikor tanítványait átnézte, kihiányozta, hogy hasonlóan cselekedjenek, példájának és győzeletemnek (Lk 9:2; 10:9).

Krisztus egyházának tevékenysége

Egyházat folytatnia kell a példáját - az igeszolgot -, valamint az egészének egy missziós munkáját. Isten műveinek egyikét sem szabad egymástól függetlenül vagy kizárólagosan kezelni. Az emberekért végzett munkájukat jellemezze egyensúly, ísszhangban tártnak közlekedni munkájukkal, mint ami Krisztus korában volt.

Az egyházi munka közlekedésének

részeit végzők szorosan működjenek együtt, ha erővel akarják hirdetni a világnak az evangéliumot. Vannak, akik úgy érzik, hogy az egész az eredményesség érdekében ísszevonást jelent. A test hasonlata azonban arra utal, hogy minden szerv fontos, akár kicsi, akár nagy. Világos és műveléssel kapcsolatban Isten tervében az egyházműködés, és nem a vetélkedés szerepel. Így Krisztus testének egésze az Ábrahámra való szeretettel szemlélteti, ami olyan fenségesen mutatkozott meg a kereszten.

4. Az élethelyzet

kialakítása. Az

egyház nem mutat igazi egységet, ha nem öpösti tevékenyen Isten művét a világ minden részén. Az egyháznak minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy elkerülje a nemzetiség, műveltség vagy területi elszigetelődési politikát. A közlekedésnek nemzetiségű hívők keveredjenek egymással, és dolgozzanak együtt, hogy egységre jussanak a társadalomban, szándékban és cselekedetben.

Gondot kell fordítani az

egyházban arra, hogy ne pöröljenek közlekedésnek a nemzetiségeket, ami ártana az egységnek, világos és irányvonalnak. Az egyház vezetése úgy dolgozzon, hogy megőrizze az egyenlőséget és egységet, ügyelve, nehogy olyan tervek, illetve intézkedések fejlessék a közlekedést, amelyek csak a világ máj részén öpölő műveire lehetne összpontosítani.

5. Kerüljük el mindazt,

ami megosztást kelt. Megosztást kelt az egyházban a hívők között, bűnös és igazság, ártatlanság, a fennhagyás, az előzetes, a bírálat, a megbotlyozás és a hibák keresése. E magatartásformák máig gyakran a keresztny első szeretetnek elvesztése hűzódik meg. Egy máj iránti szeretetünket megőrizni, ha ismét feltekintünk a Golgotán Isten ajándékára, Krisztusra (1Jn 4:9-11).

Isten kegyelme, amit a Szentlélek kifizet-t, el tudja nyomni szívünkben a dolgokat, amelyekből megoszlanak a fakad.

Amikor az egyik

őszaki vészgi győzeleketben szentházak és támadt, Pál azt tanácsolta nekik, hogy "Lélek szerint" járjanak (Gal 5:16). Színtelen imában kárj a Lélek vezetése, aki egyúttal hoz. Ha Lélekben járunk, megteremnek bennünk a Lélek győzelmesei - a szeretet, a hit, a remény, a bölcsesség, a bátorság, a szelídség, a hűség, a szelídség, a mértéktelenség -, amelyek a megoszlanak (Gal 5:22).

Jakab figyelmeztetett a

megoszlanak és mások forrásaira is, amikor vagyonuk vagy helyzetünk alapjain döntünk el, hogyan járunk az emberekkel. Erős kifejezéssel állította el az ilyen kivételést. "Ha személynélogatunk vagyunk, várakozunk, elmarasztaltatva a társunkat, mint annak megrontása." (Jak 2:9) Isten nem személynélogat (ApCsel 10:34), ezért nem szabad nagyobb hűveléssel viselkedni egyes győzeleti tagok iránt tisztaságunk, vagyonuk vagy képességeik miatt. Tisztelhetjük őket, de nem szabad azt gondolnunk, hogy mennyei Atyánk szemében ártalmasabbak volnának Isten legegyszerűbb gyermekei. Krisztus szavai helyreigazítják látszólagosunkat. "Amennyiben megcselekedtél egyet emez ön legkisebb atyámfiai kifizetése, önvelem cselekedtél meg." (Mt 25:40) Krisztus a legkisebb és a legnagyobb áldásban részesült tagban is képviselteti magát. Mind az Ő gyermekei, ezért egyformán fontosak a számunkra.

Urunk, az ember Fia,

testvére lett a dajm minden fiának és leányának, ezért arra hívott el, mint kifizetőit, hogy egy örtelemben és egy misszióban nyújtjuk a megváltás és üzenetét minden nemzetségből, ágazatból, nyelvből és nemből (Jel 14:6) vala testvéreinknek.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Benjamin F. Reaves, What Unity Means to Me, Adventist
Review, 1986. december 4., 20. oldal

2.

Â

White, The Adventist Home (Nashville, TN; Southern
Publishing Assn., 1952), 179. oldal